

מ"ת 52198/05/22 - מדינת ישראל נגד שון כהן

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 52198-05-22 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
תיק חיצוני: 231989/2022

בפני כבוד השופט יובל וסרקרוג
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב שון כהן (עציר)
מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

לפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים הפליליים נגדו, כאשר בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס למשיב שורת עבירות ובהם תקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה במזיד לרכב, החזקת סכין שלא כדין, ניסיון פציעה כשהעבריין מזויין והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

כתב האישום

1. כתב האישום מגולל ארוע אלימות מתמשך וחמור מצדו של המשיב במסגרתו תקף מספר עוברי אורח תמימים, שעמם לא הייתה למשיב הכרות מוקדמת ממשית.
2. נטען כי ביום 13.05.22 בשעה 16:00 בשעה שמספר שכנים הגרים בסמיכות זה לזה שוחחו ביניהם, ניגש המשיב אל אחד מהם כשהוא אוחז במזלג, איים עליהם שיעזבו את המקום. משפנו אל המשיב וביקשו לברר מה רצונו, ניסה המשיב לתקוף אחד מהם (איגור) באופן שקירב את המזלג לצווארו ואיים לפגוע בו באומרו "אני אדקור אותך, אני אהרוג אותך" אולם המתלונן איגור הצליח להדוף את הנאשם ולקחת ממנו את המזלג.
3. למשמע צעקותיו של איגור, הגיעה למקום בת זוגו של איגור (ויקטוריה) ודרשה מהנאשם שיחדול ממעשיו. בשלב זה לקח המשיב אריח קרמיקה החל לרדוף אחרי איגור תוך שהוא מקלל אותו וכשהשיג אותו הטיח את האריח על ידו של איגור, ובמהלך נסינו של איגור להחלץ מהמשיב נגרמו לאיגור חבלות של ממש בדמות חבלות באמה, בברך בצוואר ובמותן בצד שמאל.
4. המשיב לא הסתפק בכך ובהמשך רץ לרחוב סמוך ניגש לרכבו של מתלונן אחר (אלכסנדר) ובעודו יושב בתוך הרכב לקח המשיב אבן השליכה לעבר החלון וגרם במזיד לסדק בחלון. כשניסה אלכסנדר לברר מה פשר מעשיו של המשיב, תקף המשיב גם אותו בכך שתפס אותו בחולצתו משך בחוזקה והורידה מגופו.

עמוד 1

5. משהבחינה בכך ויקטוריה (בת זוגו של איגור) הוציאה טלפון נייד כדי לתעד את מעשיו. משהבחיין בה המשיב ניגש אליה החל לקלל אותה ותקף גם אותה בכך שדחף אותה נתן לה מכת אגרוף בלחי שמאל, נגח עם ראשו בראשה וגרם לה חבלה של ממש. כך גם ירק ופגע ברגלה השמאלית.

6. משהבחינו בכך עוברי אורח נוספים (כדורי ומשה) ניגשו אל המשיב וניסו להשתלט עליו ולהרגיעו אולם זה תקף גם אותם בנגיחה בראשו של מר כדורי, כך שגרם לדימום משפתו וירק במשה.

7. בכך לא פסקו מעשי האלימות מצדו של המשיב. כאשר הגיעו למקום שוטרים החל הנאשם להשתולל, לקלל השוטר שושן, יורק לכל עבר ובעט ברגלו של השוטר עלואן וירק עליו. תוך שהשוטרים משתלטים על המשיב, נמצא בכיס מכנסיו סכין יפנית.

גם כאשר הגיע המשיב לתחנת משטרת זבולון המשיך בהתנהגותו האלימה - כאשר הוכנס לתא עצורים המשיך לצעוק ולקלל לכל עבר וירק בפניו של השוטר עלואן. בניסיון להרגיעו נכנסו שוטרים נוספים לתא המעוכבים ואז תקף המשיב שני שוטרים בכך שירק עליהם בפניהם ובחולצתו של השוטר זיתוני. באותו מעמד גם איים על שוטר נוסף כי ברגע שיצא החוצה "יפרק" את השוטר ויאנס אותו, את אמו ואת אחותו.

במהלך שהותו בתא העצורים גם קילל המשיב את השוטרים ושר שירים בגנותם, לרבות בשל מוצאם (סעיף 13 לכתב האישום).

קיומן של ראיות לכאורה

8. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעניין המעשים עצמם, אך טען כי עומדת למשיב הגנת השכרות (סעיף 34ט לחוק העונשין) ובהתאם להלכת **קאדריה** (רע"פ 6382/11 **נאיף קאדריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו))

9. לאחר שבחנתי את חומר החקירה, לא שוכנעתי בשלב זה, כי יש בו כדי לבסס את הגנת השכרות (על הנאשם להוכיח ספק סביר בדבר התקיימותם של התנאים המצטברים ר' ע"פ 7701/14 **מוחמד סלא אל טייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)).

10. בחקירתו הראשונה של המשיב מאותו יום שבו נעצר (ביום 13.05.22 כ-4.5 שעות לאחר הארוע בשעה 20:53) לא טען כי היה שיכור השיב לשאלות באופן ענייני, ממצה ומפורט לרבות כתובת מלאה בה גר, פרטים על עבודתו ואף טען כי תקף את עוברי האורח לאחר שאלה "(ש)**הרימו עלי ידיים**" (ר' ש' 35 לחקירה). אמנם מעיון בסרטון החקירה נראה המשיב עייף במידה מסוימת אך לא ניתן בהכרח ללמוד מכך על מצבו.

11. יתרה מכך גם לאחר מספר ימים כאשר נשאל במפורש אם היה שיכור, שלל זאת ואף שלל שתיית משקאות משכרים ("ש. שתית אלכוהול בתאריך הזה? ת. לא. ש. היית שיכור? ת. לא", ר' ש' 34 - 37 לחקירתו מיום 15.05.22). אמנם המתלוננת ויקטוריה סיפרה בעדותה מיום 18.05.22 כי נדף מהמשיב ריח של אלכוהול ש' 18 - 19) אלא שכאמור לא כל שתייה של משקאות משכרים תחסה תחת סייג השכרות, ויש לבחון כאמור גם את התנהגות של המשיב וחקירתו הראשונה. אמנם לאחר מכן בהודעתו מיום 17.05.22 טען כי היה שתוי אך גם כאן טען בתחילה כי היה "טיפה שתוי" (ש' 65)

12. לכך יש להוסיף כי כפי שגם נפסק בהלכת קאדריה, כי סייג השכרות איננו אלא "הגנה מדומה" (ע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] 1.12.11; להלן עניין ג'אן); וכי בע"פ 6656/08 חביבולין נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (6.1.10). נפסק:

"...אדם אשר מכניס את עצמו למצב של שכרות, מזהר כי אם יבצע עבירה, יבחן היסוד הנפשי בשעת השתכרותו, ויצטרף אל היסוד ההתנהגותי שבשעת ביצוע המעשה. חרף הפגיעה בהכרה השכלית וביכולת הרצונית של השיכור, וכפועל יוצא מכך פגיעה בשליטתו על התנהגותו, נקבעה בחוק חזקה משפטית שאינה ניתנת לסתירה, על אחריותו בפלילים: רואים את המעשה שעשה שיכור בשכרותו כמעשה שנעשה במחשבה פלילית, אם מדובר בעבירה התנהגותית; או באדישות, אם מדובר בעבירה תוצאתית. מתי אפוא יהא סייג השכרות למגן ולא לחרב? כאשר אדם עשה את המעשה 'במצב של שכרות שנגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו' (סעיף 34ט(א) הנ"ל לחוק העונשין)" (ע"פ 6331/11 אשתי נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] 7.3.13; פסקה 10 לפסק דינו של השופט סולברג)."

13. זאת ועוד העבירות החמורות בענייננו שנוגעות לתקיפה הגורמת חבלה של ממש של מספר עוברי אורח, היא עבירה תוצאתית הכוללת את המעשה - "תקיפה", את הנסיבה - "את חברו" ואת התוצאה - "חבלה של ממש". העבירה לפי סעיף זה הינה עבירה של מחשבה פלילית תוצאתית. בתור שכזו, היסוד הנפשי הנדרש להרשעה הוא מודעות לרכיבי היסוד העובדתי, ובנוסף לכך - פזיזות כלפי אפשרות התרחשות התוצאה, ומשך הגנת השכרות אינה רלבנטית, אך בכל מקרה טענות אלה מקומן להתברר בהליך העיקרי.

14. לא מצאתי גם לקבל בשלב זה את טענת המשיב, כי בשל השכרות החלקית לא היה מודע לכך שמעשי התקיפה והאיומים של המשיב מופנים כלפי שוטרים. אין מדובר בארועים שהתרחשו באופן רגעי או זמני רק בעת מעצרו, אלא נמשכו לאורך זמן גם לאחר שנעצר והושם בתא המעצר המשיך לצעוק לקלל לירוק ולתקוף את השוטרים (ר' סעיפים 10 - 13 לכתב האישום). גם כאן טענות אלה לכל היותר יתבררו בהליך העיקרי.

סיכום ביניים - המבקשת הוכיחה קיומן של ראיות לכאורה ביחס למרבית העבירות ואלה החמורות שמיוחסות למשיב.

עילת מעצר

15. בענייננו גם מתקיימת עילת מעצר ואף זו מצויה ברף הגבוה. מדובר בעבירות שבוצעו באמצעי היום (סביב השעה 16:00) כאשר המשיב תקף מספר עוברי אורח תמימים במעשי אלימות ממושכים (ולא ארוע רגעי חד פעמי או מעשה אלימות מכון כלפי אדם פלוני) לרבות מרדף אחר מתלונן אחד עם לבנה ולאחר מכן נגיחה בראשה של מתלוננת אחרת שביקשה לתעד את מעשי התקיפה החמורים של המשיב, וכן תקיפת אדם אחר שכל שעשה היה כי ישב ברכבו בסמוך למקום. לכך יש להוסיף כי גם כאשר עוברי אורח ניסו להשתלט עליו ולהרגיעו המשיך ותקף גם אותם.

16. מסוכנות זו מתחזקת במיוחד לאור מעשי התקיפה החמורים כלפי השוטרים, הן בעת מעצרו והן לאחר מכן בארועים נמשכים ונפרדים בתא המעצר. בהיקש לענייננו ניתן להפנות לדברים שנאמרו בבש"פ 9701/06 **מדינת ישראל נ' סלים אלסטד** (פורסם בנבו) הגם שהדברים שם נודעים למי שניסה לברוח מהשוטרים שביקשו לעצור אותו:

עצם ההתעלמות מאנשי משטרה שמנסים כברת דרך ארוכה לעצור את המשיב בדרכים חוקיות, מצביעה בפני עצמה על מסוכנות. לא סתם מסוכנות אלא מסוכנות שיש לה השלכה רבתי לענין האפשרות לבטוח במשיב, כאשר על הפרק עומדת האפשרות לשחרורו בחלופת מעצר. מי שאיננו נרתע משוטרי העומד בפניו ומסמן לו פיזית בצורה הברורה ביותר לעצור וכי מדוע יירתע מהוראה ערטילאית של בית המשפט המכתיבה לו תנאים כאלה ואחרים". ר' גם בש"פ 2990/08 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)

17. עוד על מסוכנותו של המשיב ניתן ללמוד מהודאתו בכך שהוא משתמש בסמים, כאשר לטענתו הוא עושה שימוש במספרים בהם החזיק לצורך עישון סמים (ר' עדותו מיום 15.05.22 ש' 40 - 45)

18. באשר לאמון שניתן לייחס למשיב, הרי שזה לא הביע כל חרטה על הארועים שהתרחשו לרבות תקיפת השוטרים (ככל שאכן כל התנהגותו נבעה משכרות בלבד) ובחקירתו האחרונה של המשיב מיום 23.05.22 אף בחר לשמור על זכות השתיקה.

19. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי וכי בשנת 2019 הורשע בהחזקת שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית (ת"פ 18271-12-18)

חלופת מעצר

20. ב"כ המשיב הציע חלופת מעצר בבית סבתו, וכי בזמן שהמשיב ישהה במעצר בית, ביקש להפנות המשיב לתסקיר שירות מבחן.

21. **מצאתי לדחות בשלב זה את החלופה המוצעת.** ראשית הלכה למעשה מקום הפיקוח המוצע הוא אותו מקום שבו התגורר המשיב במועדים בהם ביצע את העבירות המיוחסות בדירת סבתו. בנוסף העבירות בוצעו אף הן בסמוך לכתובת דירתה (רחוב רוברט סולד ורחוב מחל בקרית ים).

22. יובהר כי חרף טענות אמו של המשיב וסבתו כי המשיב התגורר אצל אמו בקרית ביאליק ולא אצל הסבתא, הרי ששגם בהודעתו הנוספת מיום 15.05.22 טען המשיב כי הוא גר עם הסבתא (ש' 16 - 23).

23. לכל אלה יש להוסיף כי למעשה המפקחת המרכזית שאמורה לשמור על המשיב היא סבתו, אישה בת כ-80, ומלבד העובדה כי העבירות המיוחסות בוצעו כאמור בסמוך לדירתה וכאשר המשיב מתגורר גם אצלה, הרי שבמזכר מיום 19.05.22 נתבקשה אמו של המשיב לבקש מהסבתא להגיע לתחנת משטרה כדי לגבות ממנה עדות, מסרה האם כי הסבתא היא אישה חולה שאינה יודעת על מעצרו וזימונה יגרום לה צער גדול ולכן ביקשה שלא לזמן אותה כלל לעדות.

24. באשר לשני המפקחים הנוספים, אמו של המשיב ובן זוגה, הרי שהאם אישרה כי היא עובדת משך רוב שעות היממה (מ- 08:00 עד 17:00) בן זוגה עובד בעסק עצמאי כחוקר פרטי ללא שעות עבודה מוגדרות ואלה לא יוכלו באופן ממשי לפקח ולעבות את הפיקוח.

25. זאת ועוד, במזכר מיום 18.05.22 גם נרשם כי בתאריך 13.05.22 לאחר שהמשיב השתולל וקילל השוטרים אף הגיע בן משפחה של המשיב שניסה להרגיע אותו אך גם זה לא עזר, המשיב המשיך לקלל. יש בהתנהלות זו כדי להצביע כי אפשר שגם בני משפחתו של המשיב אין בכוחם להרגיע את המשיב ולהשתלט על התנהגותו האלימה.

26. נוסף על כל אלה, תנאי שבימ"ש יסתפק בחלופת מעצר הוא כי ישתכנע כי ניתן ליתן אמון במשיב. לאור התנהגותו החמורה והמתמשכת לרבות תקיפת שוטרים ועוברי אורח, שמירה של המשיב על זכות השתיקה בחקירתו האחרונה, כל אלה אינם מצביעים בשלב זה ועוד בטרם יתקבל תסקירו בעניינו כי ניתן ליתן במשיב האמון הדרוש.

טענות אחרות של המשיב

27. באשר לטענת המשיב כי העבירות המיוחסות לו הן בסמכותה של הפרקליטות ולא של לשכת תביעות, הרי שבעניין זה, הוצג אישור של פרקליטות מחוז חיפה (מסמך שסומן פו מיום 16.05.22) לפיו לשכת התביעות מוסמכת להגיש את כתב האישום הנוכחי, ולא מצאתי להדרש בשלב זה לטענה זו מעבר לאישור שניתן.

טענה להעדר אישור שפיטה

28. ב"כ המשיב הוסיף וטען כי בתיק לא קיים אישור "העדר שפיטה" זאת ביחס לעבירות המיוחסות למשיב בגין תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, שעה שגם המשיב הגיש תלונה למח"ש בגין התנהגות השוטרים. בשלב זה מצאתי לדחות גם טענה זו.

29. בית המשפט העליון כבר פסק בבש"פ 834/11 **יוסף קובודי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) כי גם במקרים בהם יש צורך בקבלת "אישור שפיטה" ניתן לקבל אישור זה בדיעבד וכי אין מדובר בפגם היורד לשורשו של ההליך (על הבסיס לאישור זה והרציונלים העומדים בבסיסו ר' הנחיות פרקליט המדינה (14.4.2008) שכותרתה מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם קיימת תלונה הדדית של שוטר ואזרח - 'נוהל אישור שפיטה' שאוזכרה על ידי בית

המשפט העליון עם הרציונלים שם.

30. יתרה מכך כאמור ספק אם בענייננו נדרש אישור שכזה לאור העובדות שפורטו בכתב האישום ומעשי תקיפה של השוטרים מצדו של המשיב שנמשכו גם לאחר שזה היה בתוך תא המעצר לרבות קללות ואיומים (סעיף 13 לכתב האישום), אך כאמור אפילו הייתי מניח לטובת המשיב כי אישור זה נדרש, ניתן להציגו גם בדיעבד תוך פרק זמן סביר.

לכך יש להוסיף, כי בחקירתו הראשונה לא טען כי השוטרים הם אלה שתקפו אותו וכשנשאל בעניין זה השיב כי הם רשאים להגיש נגדו תלונה. אמנם בחקירתו המאוחרת מיום 17.05.22 טען כי שוטרים תקפו אותו, אך כפי שעולה מהחקירה הוצגו למשיב סרטונים ממצלמות הגוף של השוטרים. תשובות אלה שמסר המשיב בחקירתו גם מחלישות לפחות בשלב זה את הגנת השכרות שהעלה ביחס לעבירה של תקיפת שוטרים, או כי לא היה מודע שמדובר בשוטרים, טענה שהמשיב עצמו לא העלה כאמור גם בחקירתו המאוחרת מיום 17.05.22.

התוצאה:

לאור כל האמור אני מורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. עם זאת לאור עמדת המבקשת כי יש להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן, אני מורה לשירות מבחן לערוך תסקיר בעניינו אלא שכבר בשלב זה, מצאתי להבהיר כי החלופה המוצעת בעייתית בלשון המעטה, וכי ניתנת למשיב אפשרות להציג לשירות המבחן חלופה אחרת, או כזו שתעובה באופן ממשי לרבות מעצר בית מלא באיזוק אלקטרוני.

ניתנה היום, א' סיוון תשפ"ב, 31 מאי 2022, בהעדר הצדדים.